

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det jo sådan, at kammeradvokaten skal vurdere, om staten har et juridisk erstatningsansvar. Jeg tvivler nu på, at kammeradvokaten kommer frem til noget, for kammeradvokaten er jo statens forlængede arm. Men det, der er beslutningsforslagets indhold, er kompensation på grund af slendrian, og når/hvis man så efterfølgende som Rentolinramt får erstatning fra producenten eller eventuelt importøren, så bliver staten kompenseret for de udgifter, man har haft i den mellemliggende periode.

Vi har en gruppe af mennesker, som igennem mange år har levet under kummerlige forhold, og hvis økonomi i den grad er smadret. Vi ønsker bare, at de skal have kompensation i den her periode med tilbagebetalingspligt, når sagerne afsluttes, hvis der måtte komme nogen erstatning.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg må altså sige, at som jeg har forstået beslutningsforslaget, handler det om kompensation, men også om, at staten skal indtræde i de forpligtelser, der måtte opstå som følge af fremtidige erstatningssager, altså både et erstatningsansvar og kompensation.

Der vil jeg sige, at jeg synes, miljøministeren allerede i dag har tilkendegivet, at han er villig til at gå ind og se på sagerne og se, om der er noget, vi overhovedet kan gøre for at hjælpe de mennesker, der har været udsat for det her Rentolin. Det synes jeg er vigtigt, og jeg håber også, at der kommer noget positivt ud af det.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt spørge fru Carina Christensen, om hun mener, det er rimeligt, at et af problemerne – sådan som jeg har forstået det – vil være, at der er nogle af de her mellemlid, mellemhandlere, der eventuelt kunne frasige sig et erstatningsansvar, hvis importøren går fallit eller flytter udenlands.

Dansk Folkeparti mener i hvert fald, at her må der være nogle, der har et ansvar. Når man sælger et produkt og tjener penge på det, så påtager man sig også nogle forpligtelser. Der er nogle ulykkelige mennesker, der er kommet i klemme i den her Rentolinsag, og der mener jeg også at mellemhandleren må have et ansvar.

Jeg vil bare spørge: Er fru Carina Christensen enig i det synspunkt, og vil Det Konservative Folkeparti i så fald prøve at presse ministeren til at tage et initiativ, sådan at der sker noget på det her område?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Vi er sådan set meget tilfredse med den danske praksis, som jo hidtil har været, at man godt kan pålægge mellemhandleren et erstatningsansvar. Men det er jo netop det, som EF-Domstolen nu er ved at vurdere, og vi er selvfølgelig meget spændte på, hvilken afgørelse den kommer frem til.

Her og nu kan jeg altså ikke se, at der er meget andet at gøre end at afvente EF-Domstolens afgørelse og se, hvad den finder frem til.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører for SF.

Anne Baastrup (SF):

SF's centrale formål med det her forslag er, at Folketinget nu får mulighed for at tage de mange venlige hensigtserklæringer alvorligt.

Det drejer sig om en lille gruppe mennesker, der har tilladt sig at stole på den danske stat. De har formastet sig til at tro på, at når der er mærkningsregler for kemiske stoffer, så overholdes disse mærkningsregler, og har tilladt sig at stole på, at disse mærkningsregler blev kontrolleret af danske myndigheder. Problemet for disse mennesker er blot, at der ikke har været kontrol med, om mærkningen blev overholdt.

Da Statens Byggeforskningsinstitut blev opmærksom på, at Rentolin blev solgt til indendørs brug, burde faresignalet have ført til handling. Det skete ikke. I løbet af starten af 1990'erne kom stadig nye faresignaler, ja, sågar en landsretsdom, som Miljøstyrelsen burde have taget alvorligt. Det skete ikke. Hvor er statens ansvar så? Kan det være rigtigt, at staten, som har forpligtelsen til at føre kontrol med, at mærkningsreglerne overholdes, blot sidder med armene over kors; uden at det får konsekvenser? Det mener SF ikke.

Kl. 12.30

Vores beslutningsforslag er skåret over tænkningen i LSD-forslaget fra midten af 1980'erne, hvor staten påtog sig det moralske ansvar og gav kompensation til de mennesker, hvis liv blev ødelagt på grund af denne eksperimentelle